

MIS ON NATO?

Meie veebileht:
www.nato.int

#WEARENATO

Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsioon (NATO) on üks maailma suuremaid rahvusvahelisi institutsioone. NATO on poliitiline ja sõjaline liit, mis koondab 30 liikmesriiki Euroopast ja Põhja-Ameerikast.

Nende riikide kohtumistel konsulteeritakse ja arutatakse julgeoleku- ja kaitsealaseid küsimusi. Nii kujutab NATO endast ainulaadset kanalit kahe mandri poliitilisele ja julgeolekualasele koostööle.

INIMESTE KAITSMINE

Me peame tihtilugu enesestmõistetavaks, et võime vabalt liikuda turvalises ja majanduslikult stabiilses keskkonnas. Meie heaolu allikaks on turvalisus kõigis igapäevaelu valdkondades.

PARTNERLUSE EDENDAMINE

Dialoog ja koostöö on rahumeelsete suhete ja sügavama rahvusvahelise üksteisemõistmise alus.

NATO pakub oma liikmetele ja partnerriikidele ainulaadset võimalust arutada julgeolekuteemasid, et luua usaldust ja pikemas perspektiivis ära hoida konflikte.

Praktilise koostöö ja mitmepoolsete algatuste kaudu astuvad riigid üheskoos vastu uutele julgeolekuülesannetele.

VÕITLUS UUTE OHTUDEGA

Kui muutub ohtude laad, peavad muutuma ka rahu säilitamise viisid. NATO tegeleb oma kaitsevõime ümbersuunamisega võitlusele nüüdisaegsete ohtudega. Allianss kohandab oma relvajõude ja arendab mitmeriigilist lähenemist, et võidelda terrorismiga ning hakkama saada mittetoimivate riikidega ja muude julgeolekuohtudega, nagu massihävitusrelvad.

RAHU JA STABIILSUSE NIMEL

Stabiilsuse eelistest võidavad kõik osapooled. Oluline on stabiliseerida piirkonnad, kus pinged tekitavad julgeolekuohte. Just sellepärast võtab NATO koostöös teiste rahvusvaheliste organisatsioonidega kriisireguleerimisoperatsioonidel aktiivse hoiaku.

MIDA NATO TEEB?

NATO on loodud selleks, et kaitsta oma liikmeid poliitiliste ja sõjaliste vahenditega. Ühtlasi edendab ta konsulteerimist ja koostööd NATO-väliste riikidega mitmesugustes julgeolekuga seotud valdkondades, nagu kaitsereform ja rahuvalve.

Diskussioonide ja partnerluse abil püüab NATO ära hoida konflikte nii oma liikmesriikides kui ka nende piiride taga.

NATO kaitseb demokraatlikke väärtusi ja otsib vaidlustele rahumeelseid lahendusi.

Kui diplomaatilised pingutused ei kanna vilja, on NATO-l olemas sõjalised vahendid kriisireguleerimis- ja rahuvalveoperatsioonides kas üksi või koostöös teiste riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega.

NATO-l on ka kolmas mõõde, mis kätkeb tsiviilhädaabiplaneerimist, liitlaste ja partnerite abistamist toimetulekul katastroofidega ning teadus- ja keskkonnaalase koostöö edendamist.

KUIDAS NATO TÖÖTAB?

Igal liikmesriigil on NATO poliitilises peakorteris Brüsselis oma alaline delegatsioon. Selle delegatsiooni eesotsas on suursaadik, kes esindab oma valitsust alliansi konsultatsiooni- ja otsustamisprotsessis.

Alliansi kõige tähtsam poliitiline otsustamisorgan on Põhja-Atlandi Nõukogu. Nõukogu kohtumised toimuvad mitmel tasandil ja selle esimees on NATO peasekretär, kes aitab liikmetel põhiküsimustes kokkuleppele jõuda.

Igas NATO komitees võetakse otsuseid vastu konsensuse alusel. „NATO otsus“ väljendab seega kõigi liikmesriikide kollektiivset tahet.

NATO-l endal on väga väikesed alalised relvajõud. Kui Põhja-Atlandi Nõukogus on

jõutud kokkuleppele operatsiooni korraldamises, eraldavad liikmed sellesse oma üksusi vabatahtlikkuse alusel. Missiooni lõppedes naasevad need üksused oma kodumaale.

Selliste operatsioonide koordineerimine ja juhtimine on NATO sõjalise juhtimisstruktuuri ülesanne. Selle struktuuri moodustavad eri liikmesriikides paiknevad peakorterid ja baasid.

NATO igapäevast tegevust, tsiviil- ja sõjalisi struktuure ning julgeolekualaseid investeeringuid rahastatakse ühise eelarve kaudu, millesse liikmesriikide valitsused panustavad vastavalt kokkulepitud kulude jagamise põhimõttele.

LIIKMESRIIGID JA PARTNERRIIGID

põhja-Atlandi lepingule kirjutati alla 4. aprillil 1949

LIIKMESRIIGID (+ ÜHINEMISAASTA)

Albaania - 2009	Montenegro - 2017
Ameerika Ühendriigid - 1949	Norra - 1949
Belgia - 1949	Poola - 1999
Bulgaaria - 2004	Portugal - 1949
Eesti - 2004	Prantsusmaa - 1949
Hispaania - 1982	Põhja-Makedoonia - 2020
Horvaatia - 2009	Rumeenia - 2004
Island - 1949	Saksamaa - 1955
Itaalia - 1949	Slovakkia - 2004
Kanada - 1949	Sloveenia - 2004
Kreeka - 1952	Taani - 1949
Leedu - 2004	Tšehhi Vabariik - 1999
Luksemburg - 1949	Türgi - 1952
Läti - 2004	Ungari - 1999
Madalmaad - 1949	Ühendkuningriik - 1949

PARTNERLUS RAHU NIMEL (PFP) RIIGID

Armeenia	Rootsi
Aserbaidžaan	Serbia
Austria	Soome
Bosnia ja Hertsegoviina	Šveits
Gruusia	Tadžikistan
Iirimaa	Türkmenistan
Kasahstan	Ukraina
Kirgiisi Vabariik	Usbekistan
Malta	Valgevene
Moldova	Venemaa

VAHEMERE DIALOOGI PARTNERID (MD)

Alžeeria	Maroko
Egiptus	Mauritaania
Israael	Tuneesia
Jordaania	

ISTANBULI KOOSTÖÖ INITSIATIIVI RIIGID (ICI)

Araabia Ühendemiraadid
Bahrein
Katar
Kuveit

PARTNERRIIGID ÜLE MAAILMA

Afganistan
Austraalia
Iraak
Jaapan
Kolumbia
Korea Vabariik
Mongoolia
Pakistan
Uus-Meremaa